

Zeeburg – leeftijdsverdeling van begravenen

De joodse begraafplaats Zeeburg werd allereerst gebruikt voor het begraven van kinderen. Dat zie je duidelijk terug in de leeftijdsverdeling. Bijgaand een viertal tabellen van de leeftijdsverdeling per decennium van de jaren 1830 tot 1930 en een grafiekje dat een en ander samenvat.

De cijfers zijn gebaseerd op een totaaloverzicht van de Verloven tot Begraven uit die periode. De eerste van die verloven dateert van 2 februari 1834, de laatste van 13 december 1947. Daartussen zitten zeer veel kleinere lacunes (van enkele maanden) en een flink aantal grotere. De jaren die geheel ontbreken: 1835; 1837 (op drie na); 1838; 1843 (op twee na); 1870; 1873; 1876; 1885; 1891; 1895; 1897; 1904; 1908-'11; 1913 (op één na); 1915-1919; 1922-1927; 1929-'30; 1932-'33; en na 1935 is er alleen nog dat laatste begraafverlof van 13 december 1947. Aangezien dit voorsnog alle gegevens zijn die we voor de betreffende periode hebben, zullen we het hiermee moeten doen, maar gezien de onvolledigheid is een slag om de arm gepast.

Ik onderscheid in de tabellen een aantal leeftijdscategorieën: Allereerst de “levensloos” geboren, waarbij alle abortussen vanaf ca. 12 weken na de bevruchting zijn inbegrepen. Vervolgens de kinderen die levend ter wereld kwamen maar voor hun 31ste levensdag overleden. Die twee categorieën vormen samen de ‘nefalim’, een om religieuze redenen relevante groep: ze worden traditioneel beschouwd als kinderen die in feite niet hebben bestaan. Nabestaanden werden niet geacht om hun heengaan te rouwen, en hoewel ze wel werden begraven, gebeurde dat zonder plechtigheid waarbij verwanten aanwezig waren, en werd de plek waar ze begraven werden niet geregistreerd. Het is voorsnog een open vraag waar deze nefalim op Zeeburg terecht kwamen. De volgende grens trok ik bij vijf jaar; dat is een vrij willekeurige grens, maar hij maakt in elk geval zichtbaar dat kindersterfte vooral vóór die leeftijd plaatsvond. De sterfte tussen 5 en 12 jaar – de volgende grens – is aanzienlijk kleiner hoewel de periode langer is. De grens van 12 jaar is een compromis. Zeeburg had altijd twee vakken waar op dat moment begraven werd: kinderen en volwassenen. Niet helemaal duidelijk is of de grens daartussen een kwestie van formele volwassenheid was (bat- en bar-mitswa: 12 jaar voor meisjes; 13 jaar voor jongens) of ook een kwestie van lichaamslengte (kindergraven waren korter en smaller dan graven voor volwassenen). De grenzen daarna liggen bij de ronde getallen 20, 30, enzovoort.

In de tabellen vindt u per decennium aantallen en percentages, zowel voor elke categorie afzonderlijk, als cumulatief (de betreffende categorie plus alle voorgaande). In de grafiek zijn de cumulatieve percentages uitgezet.

Uit de cijfers laten zich een aantal conclusies trekken. Allereerst over het gebruik van de begraafplaats: tot 1914 verandert daarin weinig; daarna worden er eigenlijk alleen nog kinderen jonger dan 31 dagen – nefalim dus – begraven. Er zijn daarnaast nog zes (op twee na, bejaarde) volwassenen geregistreerd; mogelijk mensen voor wie al veel eerder een graf naast hun partner was gereserveerd – iets waarover de begraafverloven geen uitsluitel geven omdat er na 1904 geen rij- en grafnummers meer zijn geregistreerd. (In de grafiek is dit verschil in gebruik gemarkeerd door de periode na 1914 in zwart-wit weer te geven, in de tabellen kregen die jaren een geel achtergrondje.)

